

ἀντισπαστική διποδία / *antispastica dipodia*

ARIST. QUINT. *de mus.* I 26 (p. 49. 27 sqq. Winnington-Ingram) ὅτε δὲ καταληκτικὸν (*scil.* τὸ ἀντισπαστικὸν μέτρον) γίνεται, δέχεται καὶ τὸν ἀμφίβραχυν ἢ τὸν βακχεῖον· καὶ ὅτε μὲν <έν> ταῖς περιτταῖς (*scil.* χῶραις) προκειμένης ἀντισπαστικῆς (*scil.* διποδίας) ἐπιφέρει τὴν ἰαμβικὴν, ὅτε δὲ τοῦναντίον ποιεῖ.

ARIST. QUINT. *de mus.* I 28 (p. 51. 7 sq. Winnington-Ingram) γίνεται δὲ καὶ κατ' ἀντιπάθειαν μέτρα δύο· ὧν τὸ μὲν ἐπιωνικὸν καλεῖται ... (12 sqq.) τὸ δὲ ἐπιχοριαμβικόν, ὅτε τροχαικῆς προκειμένης διποδίας ἐπιφέρεται χοριαμβικὴ, οἰκειότητα πρὸς τὴν ἐναντίαν τοῦ τροχαϊκοῦ τὴν ἰαμβικὴν, ὡς προειρήκαμεν, ἔχουσα. ἐπιφέρεται δ' αὐτῇ πολλάκις καὶ ἰωνικὴ, ἢ συμπέπονθε τῇ τροχαικῇ· ἐπιφέρεται δὲ καὶ τῇ πρὸς αὐτὴν ἀντικειμένη, λέγω δὲ τῇ ἀντισπαστικῇ.

ARISTOT. GL VI 102. 9 sqq. *dicemus igitur de mixtis ac mutua conexione sociatis metrorum generibus, quorum bifariam ratio dispergitur. namque alia consentanea et veluti cognata inter se ratione iunguntur, alia ex dissidenti ac contraria, quae Graeci κατὰ συμπάθειαν καὶ ἀντιπάθειαν appellant. erunt ergo per συμπάθειαν, id est per consentaneum adfectum, mixtae inter se iambicae bases choriambicis et antispasticis.*

ANON. GL VI 305. 3 sqq.: (Hor. *carm.* I 1. 1)

Maecenas atavis edite regibus.

asclepiadeon duodecasyllabon, cuius divisio varia. quidam sic: 'Maece' spondeus, 'nas atavis' choriambus, 'edite re' idem, 'gibus' pyrrichius vel iambus propter indifferentiam syllabae. alii per dipodias ita: 'Maecenas a' debuit antispastica dipodia esse, sed produxit syllabam primam et fecit epitritum quartum ex tribus longis et brevi: 'tavis edi' antispastus est ex brevi duabus longis et brevi: 'te regibus', paeon secundus ex brevi et longa et duabus brevibus, vel si longa fuerit ultima, erit iambus. [P.S.]